

Çocukluğum

— mavice-siir · 11 Nisan 2025

Çocukluğum,
Gelsen yanıma .
Yarım asra dayanan şu yaşımda.
Buluşsak seninle.
Ben büyüdüğüme ağlasam
Sen kaybettiğin o bez bebeğine.
Arkadaşlarımız çağırsa aşağıdan.
Tüm dertlerimiz uçup gitse.
Koşup insek aşağı.
Ben birim...
Ben ikiyim...
Ben üçüm...
Oyun kuruldu bile.
Mutlu olmak bu kadar kolay.
Akşam ezanının sesi
Eve dönme saati.
Yine koşarak.
İçeri girer girmez
Annemin yaptığı kekin kokusu gelse burnumuza.
Sevinçten uçarak gitsek mutfağa.
Lezzeti hâlâ damağımda olan
Çocukluğumun kekinden yesek
Bitince tekrar tekrar istesek.
Tüm aile toplansa
Annem örgüsünü örerken
Biz abla ile oynasak.
Sobanın üstünde demlenen ıhlamurun kokusu sarsa tüm odayı.
Babamın "Hanım olmadı mı bu ıhlamur daha?" demesiyle
Bardakların sesi eşlik etse
Sohbetlerimize.
Sonra
Sonra yatma saati gelse
Sıcacık odaya serilen yatağıımızda sarılsak birbirimize.
Kıkır kıkır kıkırdasak ablamın şakalarına.
Annemin " Daha uyumadınız mı?" demesiyle

Sessizlik sarsa,
Soba ateşinin tavanda oluşturduğu şekillere bakarak
Uyusak...